Dosarul nr. 5r-649/2026
4-26022280-12-5r-24022026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 iulie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
Avocatului petiţionarului Andrei Zadorojnîi
În lipsa:
Agentului constatator Mihai Moraru
Petiţionarului Daniel Rusu

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestaţia lui ***Rusu Daniel***, *****, împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 şi a deciziei de sancţionare din 31.01.2026, emise de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Moraru Mihai, în baza art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 31.01.2026, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Moraru Mihai, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care cet. Rusu Daniel, în baza art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 300 (*trei sute)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 15 000 (*cincisprezece mii*) lei MD şi 3 puncte de penalizare, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 31.01.2026, ora 04:01, în mun. Chişinău (sectorul Rîşcani), *****, conducătorul auto sus menţionat exploata mijlocul de transport fiind suspendat dreptul de a conduce.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 822830 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional, Rusu Daniel, la 13.02.2026, a depus contestaţie, solicitând anularea procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 şi deciziei de sancţionare din 31.01.2026.

În motivarea contestaţiei petiţionarul a indicat că, la data de 31.01.2026, ora 04:31, agentul constatator Moraru Mihai a pretins precum, că Rusu Daniel, „la 31.01.2026, ora 04:01, în mun. Chişinău (Rîşcani, sector) pe *****, conducătorul auto sus menţionat exploata mijlocul de transport fiind suspendat de dreptul special de a conduce.., înotând prevederile RCR punctul 10(2) Persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să

posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus;- prin ce a comis o contravenţie, prevăzută de art. 231(6) Cod contravenţional al Republicii Moldova".

Însă, nu s-a descris latura obiectivă pretinsei contravenţiei, nu i-a explicat drepturile de care se bucură persoana care este atrasă la răspundere contravenţională, nu i-a asigurat apărătorul şi nici nu s-a explicat conţinutul acuzaţiilor. Nu au fost prezentate materialele administrate, pretinse probe, care au fost puse în baza procesului-verbal şi a Deciziei.

Decizia agentului constatator (procesul-verbal 2533504945092279) constă în „amenda în mărime 300,00 unităţi contravenţionale (15000,00 lei) cu 3 puncte de penalizare.

Făcînd trimitere la prevederile art. 458 alin. (1) Codul contravenţional, a invocat că, la examinarea cauzei instanţa trebuie să efectueze un control devolutiv, iniţial a procedurii de înaintare a contestaţiei, conţinutului procesului-verbal cu privire la contravenţie şi fondului acuzaţiilor aduse persoanei în privinţa căreia a fost pornit.

Susţine că, la întocmirea procesului-verbal, agentul constatator a încălcat procedura privind înregistrarea presupusei contravenţiei, în mod eronat a pornit proces contravenţional, a încălcat modul şi ordinea stabilită de examinare şi de soluţionare a cauzei, a încălcat drepturile persoanei atrase la răspunderea contravenţională.

Analizând circumstanţele de fapt şi de drept, se constată, că vinovăţia cet. Rusu Daniel nu a fost demonstrată, precum şi nu s-a demonstrat existenţa faptei.

1.Viciul de calificare a faptei sub aspectul laturii obiective: Agentul constatator a omis indicarea faptelor şi circumstanţelor esenţiale necesare pentru stabilirea configuraţiei juridice a pretinsei contravenţii. În procesul-verbal contestat, se menţionează că persoana *„exploata"* mijlocul de transport, fapt ce constituie o eroare gravă de calificare. Articolul 231 alin. (6) din Codul Contravenţional prevede expres răspunderea pentru *„conducerea"* vehiculului de către o persoană căreia i-a fost suspendat dreptul de a conduce, şi nu pentru „exploatarea" acestuia. Diferenţa terminologică este substanţială, deoarece „exploatarea" poate include utilizarea tehnică sau posesia, în timp ce norma de incriminare vizează strict acţiunea fizică de a conduce pe drumurile publice.

2. Lipsa clementului constitutiv al contravenţiei: inexistenţa suspendării dreptului special: Sarcina probaţiunii incumbă agentului constatator, care urma să prezinte probe incontestabile, administrate în condiţiile legii, care să confirme că persoana vizată avea, la momentul întocmirii actului, dreptul de a conduce suspendat.

Subliniază că, suspendarea dreptului de a conduce reprezintă o sancţiune sau o măsură ce poate fi dispusă exclusiv prin hotărârea instanţei de judecată, în cadrul unui proces penal sau contravenţional. în speţă, agentul constatator nu a prezentat şi nici nu a putut indica elementele de identificare (numărul, data sau instanţa emitentă) ale unei hotărâri judecătoreşti prin care Rusu Daniel să fi fost supus suspendării acestui drept. O astfel de hotărâre nu există în realitate, procedurile judiciare în acest sens nefiind niciodată iniţiate. Mai mult, permisul de conducere nr. 204801176, eliberat pe numele acestuia, este pe deplin valabil.

3. Dovada inexistenţei antecedenţei penale relevante în sprijinul afirmaţiilor sale, Rusu Daniel a prezentat copia Deciziei Colegiului Penal al Curţii de Apel Chişinău (nr. 1r-234/24 din 24.07.2024). Prin acest act judecătoresc, deşi s-a reţinut vinovăţia în comiterea infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) CP, s-a dispus liberarea de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie (art. 60 alin. (1) lit. a) CP).

Efectul juridic al liberării de răspundere penală prin prescripţie este acela că persoanei nu i se aplică nicio pedeapsă, inclusiv pedeapsa complementară a anulării sau suspendării dreptului de a conduce. în absenţa unei pedepse accesorii sau complementare rămase în vigoare, dreptul special de a conduce al persoanei nu a suferit nicio restrângere legală.

Deci, se constată, că nelegalitatea procesului-verbal prevalează asupra oricărei condiţii de temeinicie. Având în vedere că actul a fost întocmit cu încălcarea normelor de formă şi fond (lipsa elementelor constitutive ale contravenţiei), acesta este lovit de nulitate, ceea ce face inutilă analizarea fondului cauzei, impunându-se desfiinţarea imediată a acestuia.

4. Încălcarea standardelor de formă şi fond (art. 443, 445 CC): Pe lângă viciile descrise anterior, procesul-verbal nr. 2533504945092279 din 31.01.2026 este lovit de nulitate absolută conform art. 445 din Codul Contravenţional (CC). Agentul constatator a eşuat în obligaţia sa de a descrie clar şi detaliat latura obiectivă a faptei, limitându-se la acuzaţii vagi, lipsite de suport probatoriu, ceea ce a dus la lezarea intereselor legitime ale cet. Rusu Daniel.

5. Răsturnarea prezumţiei de legalitate şi sarcina probaţiunii: Deşi procesul-verbal se bucură de o prezumţie de legalitate, aceasta a fost răsturnată în speţă prin lipsa probelor pertinente şi concludente. Conform art. 425 alin. (2) CC, procesul-verbal este un mijloc de probă care poate fi admis doar în ansamblu cu alte elemente de fapt. în absenţa martorilor, înregistrărilor video sau a actului judecătoresc care să ateste suspendarea dreptului de a conduce, acuzaţia se bazează pe simple presupuneri, fapt interzis de art. 375 alin. (3) CC.

6. Garanţiile procesuale şi Prezumţia de Nevinovăţie Sub aspectul art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) şi a jurisprudenţei acesteia (ex. *Anghel contra României, Salabiaku contra Franţei),* materia contravenţională asimilează garanţiile procesului penal. Astfel:

- Prezumţia de nevinovăţie: Conform art. 21 din Constituţie şi art. 375 CC, Rusu Daniel nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia. Orice dubiu care nu poate fi înlăturat trebuie interpretat în favoarea sa *(in dubio pro reo).*

- Obligaţia obiectivităţi!: Agentul constatator a încălcat art. 381 alin. (4) CC, care impune colectarea probelor atât în defavoarea, cât şi în favoarea persoanei. Acesta a acţionat subiectiv, ignorând lipsa antecedentelor judiciare care ar fi justificat o eventuală suspendare a dreptului de a conduce.

7. Inexistenţa elementelor constitutive (art. 10 CC): Vinovăţia, element structural al contravenţiei conform art. 10 CC, nu a fost demonstrată. În lipsa dovezii că dreptul de a conduce era suspendat la momentul controlului, fapta nu întruneşte elementele unei acţiuni ilicite. Prin urmare, procesul- verbal nu îndeplineşte funcţia de individualizare a faptei cerută de art. 442 alin. (1) CC.

În final, având în vedere că procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea procedurii de colectare şi administrare a probelor (art. 440 CC) şi nu este susţinut de elemente de fapt obiective, solicită instanţei să constate nulitatea acestuia, cu încetarea imediată a procesului contravenţional.

În şedinţa de judecată, avocatul petiţionarului, Andrei Zadorojnîi, a declarat că, prin decizia CACentru prezentată în şedinţa de judecată se constată că a fost încetată cauza în privinţa lui Rusu Daniel cu eliberare de pedeapsa. Decizia a fost pronunţată cu un an şi jumătate până la stoparea şi întocmirea procesul-verbal precum că Rusu Daniel a fost suspendat în drept, atunci când el a păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport. Însuşi această decizie este actul care dovedeşte că Rusu Daniel a avut dreptul să conducă la momentul stopării şi care exclude răspunderea contravenţională. În asemenea circumstanţe solicită admiterea contestaţiei.

La şedinţa de judecată petiţionarul Daniel Rusu, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală pe adresa indicată în contestaţie (*f.d. 14*), nu s-a prezentat şi nu a înştiinţat instanţa despre imposibilitatea de a se prezenta, fapt pentru care în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

La şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP, Mihai Moraru, nu s-a prezentat deşi a fost înştiinţat legal prin intermediul citaţiei cu aviz de recepţie (*f.d. 13*), dar a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa (*f.d. 15*), astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanţilor la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar atât agentul constatator, cât şi făptuitorul nu s-au prezentat în instanţa de judecată, din motive necunoscute.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei atacate şi încetarea procesului contravenţional, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 şi decizia de sancţionare din 31.01.2026, Rusu Daniel, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 231 alin. (6) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 31.01.2026, ora 04:01, în mun. Chişinău (sectorul Rîşcani), *****, conducătorul auto sus menţionat exploata mijlocul de transport fiind suspendat dreptul de a conduce (*f.d. 7*).

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI05 822830, în privinţa persoanei fizice Rusu Daniel, a fost emisă decizia de sancţionare din ***31.01.2026*** - cu amendă, în mărime de 300 (*trei sute)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 15 000 (*cincisprezece mii*) lei MD şi 3 puncte de penalizare.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***31.01.2026, ora 04:31,*** în prezenţa contravenientului, care la rubrica nr. 12 a indicat „*nu sunt de acord*", fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 384 Cod contravenţional, inclusiv de a depune contestaţie în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravenţional (*f.d. 7*).

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Rusu Daniel, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI07 205269 din 31.01.2026 şi a deciziei emise în baza lui, la ***13.02.2026*** în adresa Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Astfel, instanţa n-a depistat careva încălcări la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectiv temeiuri legale de anulare a procesului-verbal cu privire la

contravenţie seria/nr. MAI07 205269 din 31.01.2026 şi a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, întocmite în privinţa lui Rusu Daniel, nu au fost constatate.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

Potrivit art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional, *conducerea vehiculului de către o persoană al cărei drept de a conduce vehicule este anulat, care este privată de dreptul de a conduce vehicule sau căreia îi este suspendată exercitarea dreptului special de a conduce vehicule, se sancţionează cu amendă de la 240 la 300 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de 15 zile*.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 din 31.01.2026 (*f.d. 7*);

Potrivit căruia, petiţionarul Rusu Daniel la rubrica nr. 12 a indicat „*nu sunt de acord*”, ceea ce atestă că nu recunoaşte vina în comiterea contravenţiei imputate.

- extrasul din baza de date „eData Systems”, potrivit căruia este indicat că cet. Rusu Daniel, este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport din 07.12.2022 (*f.d. 8*);

Alte înscrisuri la dosar nu se regăsesc.

Instanţa atestă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Rusu Daniel, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional.

Astfel, instanţa remarcă că prin Sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani cu nr. 1-2789/2021 din 18.10.2022, Rusu Daniel, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport (*f.d. 16-25*).

Prin Decizia Curţii de Apel Chişinău cu nr. 11r-234/24 din 24.07.2024, recursurile declarate de avocata Ludmila Zadorojnîi în interesele inculpatului Rusu Daniel şi de inculpatul Rusu Daniel, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani) din 18 octombrie 2022, au fost admise, casând parţial sentinţa, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) CPP al RM, cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă după cum urmează: Rusu Daniel Valeriu recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) Cod Penal al RM, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie de atragerea la răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM. În rest dispoziţiile sentinţei Judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani) din 18 octombrie 2022 se menţin (*f.d. 26-35*).

Astfel, instanţa reţine că, Rusu Daniel într-adevăr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) Cod penal, însă a fost liberat de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie de atragerea la răspundere penală.

În context, instanţa constată că învinuirea formulată de către agentul constatator este una vagă, incompletă şi lipsită de concretizare, nefiind indicată în mod expres decizia sau actul juridic prin care persoana ar fi fost privată de dreptul de a conduce mijloace de transport. Or, simpla menţionare a pretinsei lipse a dreptului de a conduce, fără identificarea temeiului juridic şi fără anexarea actelor confirmative, nu poate constitui o bază suficientă pentru reţinerea răspunderii contravenţionale.

Instanţa reţine că obligaţia de a administra şi prezenta probe suficiente, pertinente şi concludente privind existenţa tuturor elementelor constitutive ale contravenţiei revine agentului constatator. În speţă, materialele cauzei nu conţin nici o decizie administrativă sau hotărâre judecătorească din care să rezulte că, la data pretinsei săvârşiri a faptei, persoana avea suspendat sau era privată de dreptul de a conduce mijloace de transport. De asemenea, nu au fost prezentate extrase din registrele oficiale sau alte înscrisuri care să confirme existenţa unei asemenea măsuri şi perioada de valabilitate a acesteia.

În lipsa unor asemenea probe, instanţa se află în imposibilitatea obiectivă de a verifica existenţa unuia dintre elementele esenţiale ale laturii obiective a contravenţiei imputate şi, implicit, de a se pronunţa asupra vinovăţiei persoanei. Orice dubiu privind existenţa stării de

fapt urmează a fi interpretat în favoarea persoanei învinuite, în conformitate cu principiul prezumţiei de nevinovăţie şi cu regula *in dubio pro reo*, aplicabile şi în materia răspunderii contravenţionale.

Prin urmare, în condiţiile în care acuzaţia nu este susţinută prin probe suficiente şi convingătoare, iar materialul probator administrat nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că persoana era lipsită ori avea suspendat dreptul de a conduce mijloace de transport la data pretinsei fapte, instanţa concluzionează că vinovăţia acesteia nu a fost dovedită în modul prevăzut de lege, ceea ce împiedică angajarea răspunderii contravenţionale.

Astfel, instanţa notează că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Rusu Daniel, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional.

Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată conchide că, acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 31.01.2026, nu este anexată nici o probă în acest sens, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare

contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Rusu Daniel.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie.

În consecinţă, pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa determină că, contestaţia este una întemeiată şi urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa cet. Rusu Daniel pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestaţia cet. ***Rusu Daniel*** împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 şi a deciziei de sancţionare din 31.01.2026, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Moraru Mihai în baza art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 205269 şi decizia de sancţionare din 31.01.2026, emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Moraru Mihai în baza art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. ***Rusu Daniel*** învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 231 alin. (6) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,
Judecător Lilia Lupaşco